

Patriotizmo griausmas

Šimtai metų karo ir taikos. Pradžioje grupelė pagonių genčių. Vėliau didžioji kunigaikštystė. Lietuva, nors ir maža ir galbūt gana nereikšminga valstbė dabar, stebina savo turtinga istorija ir tradicijomis. Žinoma, Lietuvos istorijoje iškilo daug sunkumų, tačiau siekis sunaikinti Lietuvos valstybę buvo bergždžias. Įspūdinga patirtis išsaugota mūsų širdyse dėka patriotizmo, degusio daugumos lietuvių širdyse. Toks patriotizmo pavyzdys Lietuvos istorijoje – tarp 1944–ųjų ir 1953–ųjų metų, kai lietuvių siekė pasipriešinti Sovietų Sąjungos galybei. Kokie žmonės galėjo būti pakankamai pakvaišę, kad bandytų kovoti prieš Sovietų Sąjungos drakoną?

Jaunas žmogus pasirenka kovoti už savo šalies nepriklausomybę. Mažesnėmis pajėgomis, galima sakyti, siekiant savižudybės. Tebuvo noras išsaugoti savo šalį nuo neišvengiamos mirties. Manau, daugelis kitataučių palygintų tokį norą su savižudybe. Vis dėlto manau, jog tai ir palaikė tautos gyvybę. Tarp 1944–ųjų ir 1945–ųjų apie 30 000 ginkluotų vyrų susirinko Lietuvos miškuose. Vėliau prie jų prisijungė dar 20 000. Vėliau sekė dar 10 metų negailestingų kovų. Vienas po kito jauni lietuvių vyrai buvo išžudyti, uždaryti kalėjimuose, išsiųsti į Sibirą. Kiekvienas vyras, kovojęs už Lietuvą žinojo, jog jo gali laukti tokia baigtis. Nors karas ir pralaimėtas, manau, jog lietuvių partizanų pasipriešinimas nebuvo tik kibirkštis. Tai buvo galingas griausmas, įrodęs Lietuvos piliečių patriotizmą. Tik patriotizmas palaikė laisvės norą mūsų tautos širdyse.

Sunku suvokti, kaip žmogus gali mylėti ir besąlygiškai kovoti už savo šalį. Visgi nemanau, jog šių dienų Lietuvoje atsirastų tiek pat daug drąsių patriotų, norinčių kovoti už Lietuvą. Tiesa, jog gausu patriotiškų žmonių, vis dėlto manau, jog daugelis turėtų pasimokyti iš praeities ir paaukoti bent dalelę savo širdies savo valstybei. Be galo svarbu jausti meilę savo tautai. Bet kurios šalies pagrindas yra kalbėti sava kalba, mylėti savos tautos žmones. Manau, patriotų kovos yra neišsenkantis šaltinis, iš kurio bet kuris lietuvis galėtų pasimokyti.

Net jaunas lietuvis jaučia skausmą, kalbėdamas apie Sovietinės Rusijos okupaciją 20–ajame amžiuje. Visgi Lietuva niekada nenustojo kovoti. Lietuvių partizanai ne tik kovojo už tautos laisvę, o ir palaikė tautos gyvybę. Galima manyti, jog dabartinės Lietuvos vaizdinys – laisvos Lietuvos vaizdinys – buvo kiekvieno už Lietuvą kovojusio partizano svajonė. Tikras lietuvis negali pamiršti partizanų istorijos. Tikėkimės, jog nė vienas lietuvis nepamirš mūsų tautos tėvų milžinų, saugojusių tautos laisvę.

Kasparas Valatkevičius, II a

Mokytoja Ramunė Petrosian